

CAO News 6

Horolezecký časopis severočeského regionu č.095

WWW.VRCHOLKY.CZ

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN

WWW.LEZEC.CZ

Ročník 9, číslo 095

-- Since 1999 --

Červen 2007

NEJKRÁSNEJŠÍ
SPORT?

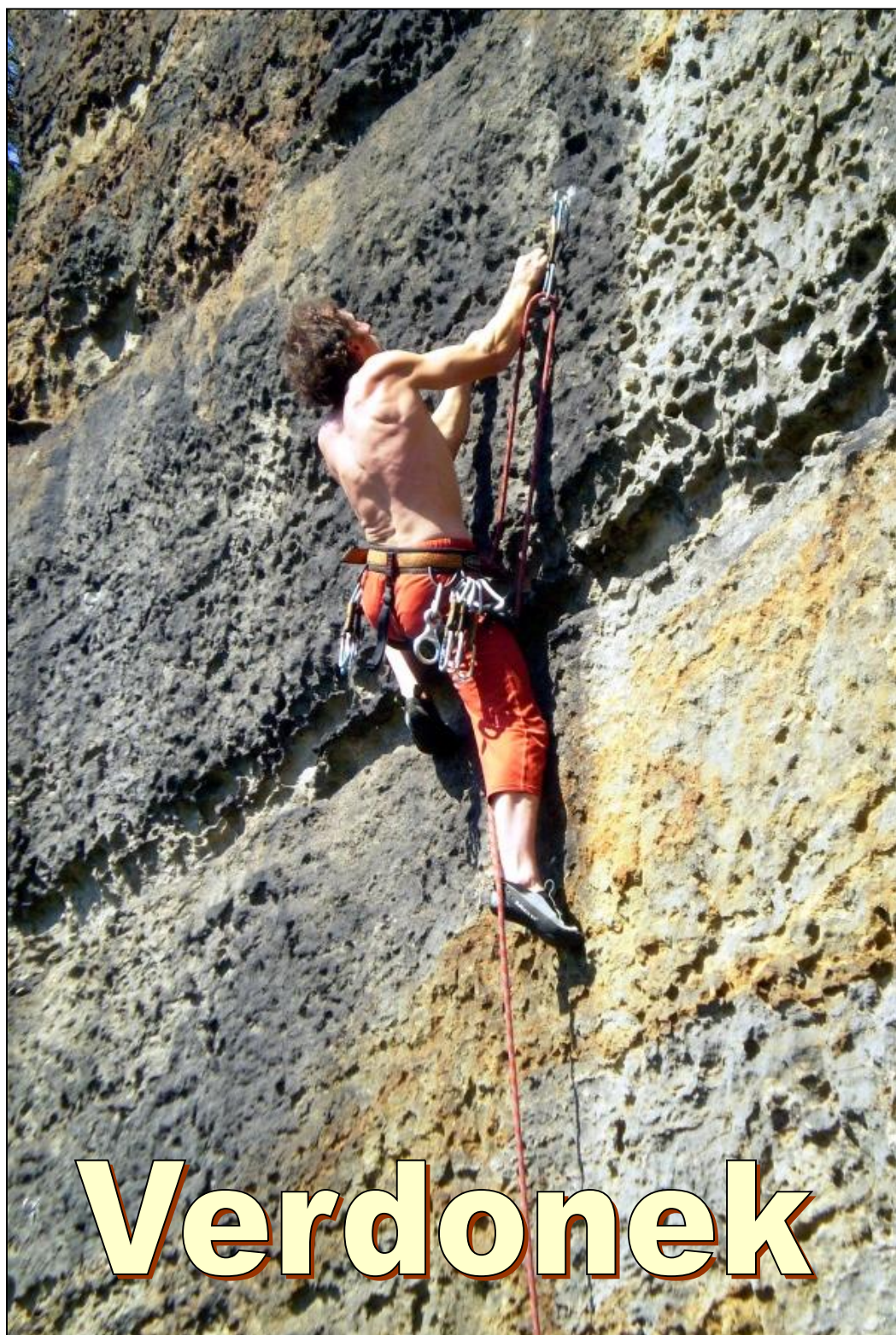
JOHN
SALATHÉ

„Nejkrásnějším a nejzdravějším sportem na celém světě je určitě skálolezectví. Je daleko zdravější, nežli většina ostatních.

Jen se podívejte třeba na baseball - deset tisíc lidí sedí na prdelích a sledují hrstku sportujících hráčů...“

V tomto čísle

- ✓ Alpské vrcholy za rohem
- ✓ Víkendová smršť Světlany Pavlátové a Karla Běliny
- ✓ Ostrov Kalymnos
- ✓ Kukučkův memoriál
- ✓ Listováno ve vrcholové knize
- ✓ Ente Brut Vlasty Domese
- ✓ Novinky z našich oblastí
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ Něco pro Jonáše
- ✓ a mnohé další...

Verdonek

Jan Paul při OS přelezu cesty Skyhooková rošáda VIIIa na Verdonku, 20.5.2007. Foto David Peterka

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Začátek června jsem trávil služebně na jižní Moravě. Pracovně, ale našel se i čas na průzkum zdejších, pro mě téměř neznámých, lezeckých oblastí, jako například Rozšípené skály. Na členské schůzi, ve středu 6. června, mě proto zastoupil **Petr Jicha** (na snímku). O schůzce, které se zúčastnili i hosté **Anička Petáková** a **David Nehasil**, Petr napsal:

„Schůzka se konala tradičně v restauraci Na Kocandě. Počasí nám celkem přálo, a i přesto, že trochu sprchlo, schůzovalo se celou dobu na terásce. Po dlouhé době se schůzky neúčastnil předseda, který v té době meškal kdesi na služební cestě. Schůzka se tedy obešla bez úvodního proslovu, a tak se hned začalo debatovat především o lezení. Spřádaly se plány na různé výpravy do hor – Dachstein, Dolomity...“

Zdálo by se, že dohněda opálená **Martina Táboříková** si užívala kdesi na nekonečných plážích sluníčka, ale ve skutečnosti se účastnila výpravy na Mont Blank. Vrcholu však nebylo dosaženo, vrcholu MB samozřejmě. Nepustil je čerstvý sníh a laviny. Nicméně Martina se nevzdává a hned v červenci se pokusí o repeté.

Po operaci ramene je **Jarda Uher**. Rameno rozhybává, nejen u piva. Jako hlavní organizátor Zabilkova srazu pod Vojtěchem, se vrhl do přípravy dřeva. Avšak také sdělil jednu nepříjemnou novinu. Tentokrát není zajištěn v bivaku žádný sud, tudíž každý bude odkázán jen na své zásoby.

Petr Kučera promítal fotky z jachtingu i climbingu (Nago, Ceredo). Dámy pozor, taková perlička - plavba na jachtě je skutečně lákavá záležitost a málo která z dam pozvání odolá. Minulý rok však všechny ženy, které se účastnily jisté plavby, nakonec otěhotněli!!!?

A nakonec nám **Petr Štěpán** s **Jardou Uhrem** povyprávěli pár historek nejen z Labáku..“

Petr Štěpán (vlevo) baví přítomné..

Horám zdar!

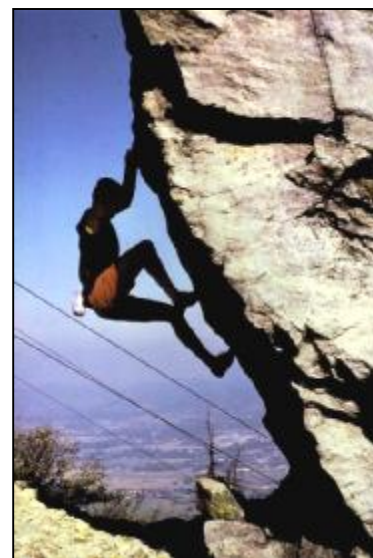
Alpské vrcholy za rohem

Exkurse po Ještědském hřbetu

Michaela Loudová
Liberec

Ještědský hřbet hraničí na západě s Lužickými horami. Nejvyšší horou hřbetu je Ještěd, vysoký 1012 m n.m., který leží v Přírodním parku Ještěd. Geologicky je Ještědský hřbet velice pestrý. Najdete tu žulové masivy, křídové usazeniny, třetihorní neovulkanity – čedič a polzenit, karbon, krystalický vápenec, dolomity, různé břidlice, fylity, krystaly křemene, tmavý mramor i pískovec a řada dalších. To samozřejmě nabízí řadu zajímavých skalních útvarů pro lezce, milovníky skal a boulderingu.

Zřejmě nejznámější skály Ještědu jsou viditelné pouhým okem už z centra Liberce. Nazývají se Vířivé kameny, můžete se setkat i s názvem Vrblíky, a leží přímo pod tisícimetrovým vrcholem Ještědu. Jde o skalní přerušované hřebeny skal, kde každá skalka nese vlastní název alpských velikánů. Nejznámější je asi Malý Matterhorn – skála stojící hned u silnice v ostré pravotočivé zatáčce. Za ním je Breithorn (hned za Malým Matterhornem), Monte Rosa (skalnatý hřeben s 5 nevýraznými vrcholy), Lyskamm (souvislý hřeben asi 25 m dlouhý a chodecky přístupný. Na S je převislá, 5 - 8 m vysoká stěna s mnoha možnostmi výstupů klasifikace III - IV. Východní kolmá hladká stěna má klasifikaci V), Castor, Pollux (dvě špičaté, srostlé věžičky při pohledu od jihu) a desetimetrová skalka ční osaměle mezi pařezy, v pravé části V stěny má charakteristický lomený komín, se nazývá zcela atypicky pro tuto oblast - Pudl. Odtud je krásný výhled na Liberec, ležící pod vámi.

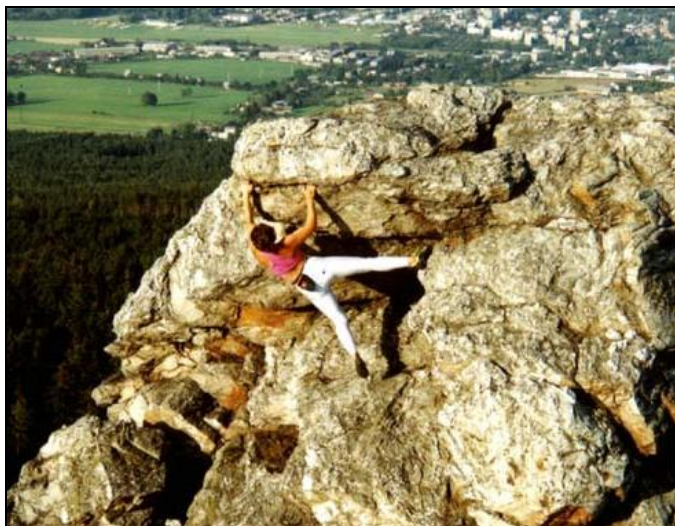

Po vystoupení několika zatáček (kolem parkoviště a chaty Ještědka), spatříte pod dominantním vysílačem Ještěd výraznou, asi 12 metrů vysokou, skalku zvanou Krejčík, někdy také Hrbáč. Krejčík (na obrázku vlevo) je lezci velmi oblíbenou skalkou vzdálenou zhruba 40 m od horní stanice lanovky. Vede na ni řada cest, nejjednodušší z náhorní strany za II. Na vrcholu najdete vrcholovou knížku se všemi cestami.

Pokud budete mít ještě čas, můžete se vydat popolázat na druhou stranu od Výpřeže, na nedaleké Dánské kameny. Ve skupině vyhlídkových Dánských kamenů, nacházejících se na značené odbočce (200 m vpravo) červeně značené cesty z

Výpřeže na Malý Ještěd, je nejvýznamnější Dánský kámen. Jde o samostatnou skalní věž vysokou z údolní strany kolem 25 metrů, z náhorní asi 7 metrů, stojící uprostřed suťového pole, vzdálena zhruba 300 m od turistické vyhlídky.

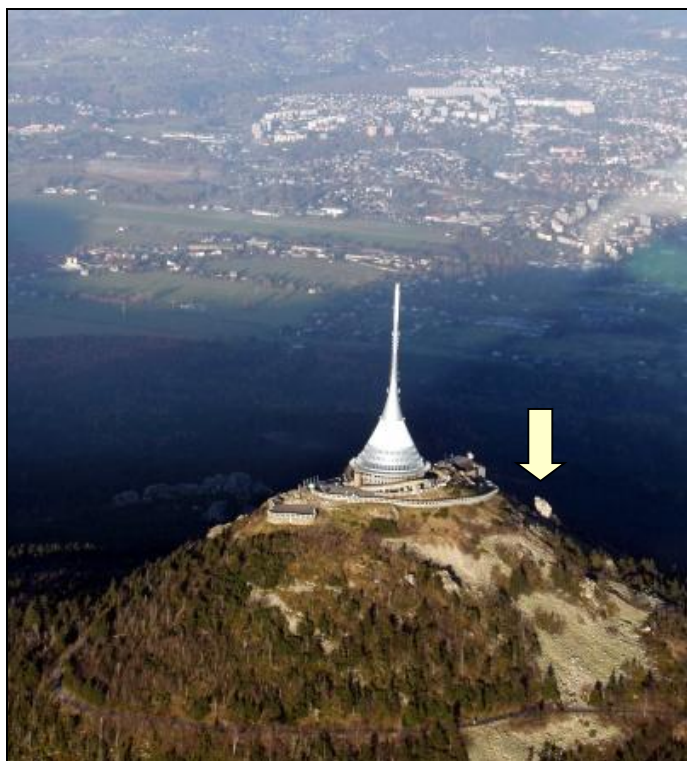
Ještědský hřbet nabízí celou řadu menších skrytých skalek, často hodně lámavých, špatně zajištěných, ale i dalších s pěknými cestami, např. Skály na Horce u Rašovky, Kozi skálu, Červené skály, Kamennou bránu ad.

Bouldering na Malém Matterhornu..

Přístup do oblasti:

Autem z Liberce přes Horní Hanychov směrem na Ještěd. Na Výpřeži (sedlo s parkovištěm a občerstvením) odbočíte doleva a projedete tři mírné serpentíny až budete mít po pravé straně Malý Matterhorn. Vlevo od něj je malé odstavné parkoviště na pár osobních aut. Nebo můžete auto zaparkovat u stanice lanovky, tou vyjet do horského hotelu Ještěd a budete mít Krejčíka hned u nohou.

Letecký pohled na vrchol Ještědu se známou siluetou horského hotelu a vysílače. Šipka na obrázku označuje sluncem ozářeného Krejčíka..

Popisky cest:

Malý Matterhorn

- 1. Východní spára V;** R. Kauschka, 1904. Ze silnice spárou na odštěp a plotnou (skoba) na vrchol.
- 2. Hřebenová cesta III-IV;** Od cesty V spárou převislým koutem ke vklíněnému balvanu, výše rozparem na hranu a hřebenem na vrchol.
- 3. Sestupová II;** Hřebenem ze Z sedla mezi Matterhornem a Breithornem.

Breithorn

- 1. Pravá S hrana III-IV;** Přerušovanou hranou na vrchol.
- 2. Prostřední S hrana V;** W. Ginzel. Střední přerušovanou hranou na vrchol.
- 3. Zimní cesta IV;** Vlevo od střední hrany hlubokým zářezem k V stěnce a tou na vrchol.
- 4. Kirchofova cesta II-III;** R. Kirchof, 1904. Vlevo od Zimní cesty travnatým svahem vpravo od Matterhornu pod V stěnu, tudy libovolně na vrchol.
- 5. Sestupová II;** Z hřebenem.
- 6. Jižní stěna III;** Komínem uprostřed.
Var. II-III; Vpravo stupňovitou stěnkou.

Monte Rosa

- 1. Normální cesta II;** Ze sedla nad Breithornem V stěnkou k hřebeni, vlevo nebo vpravo na V vrchol.
- 2. Jižní II-III;** Vpravo od J převisu zubatou stěnkou na vrchol.
- 3. Jižní spára III;** Z travnatého vhloubení úzkou spárkou na Z vrchol.
- 4. Severozápadní kout IV-V;** Šikmým vhloubením nahoře přes převis na vrchol.

Pudl

- 1. Normální cesta II;** Ze Z krátkým komínem.
- 2. Meluzinová cesta II-III;** J. Meluzin, kolem r.1934. Od NC vlevo do S stěny a travers na vrchol.
- 3. Severní stěnka IV;** Hladkou S stěnkou při levé hraně nebo středem na vrchol.
- 4. Lomený komín III;** R. Kauschka, 1904. Komínem v pravé části V stěny.
- 5. Krátká spára IV-V;** Od JV rohu šikmo vpravo do krátké spáry a tou na vrchol.
- 6. Jižní cesta IV;** Převislou stěnkou při pravé hraně na vrchol.

Krejčík

- 1. Severní stěna II-III;** W. Kahl, H. Scholze, 1890. Od S předskalí zářezem na vrchol.
- 2. Východní cesta III-IV;** R. Kauschka s druhy, 1904. Od SV rohu po lávce vlevo do V stěny a spárou na vrchol.
- 3. Jižní šikmá IV-V;** Ze středu J stěny šikmo doprava na hranu a na vrchol.
- 4. Jižní přímá V;** Ze středu J stěny šikmo doprava na hranu a na vrchol.
- 5. Západní spára VI;** J. Čihula. Od bývalé cesty převislou Z spárou.

Dánský kámen

- 1. Normální cesta I;** Od náhorního předskalí.
- 2. JZ komínek II;** W. Kahl, H. Scholze, 1891. Vpravo od cesty č. 1 komínkem přes vklíněný balvan.
- 3. Střecha IV-V** (na této cestě je uložena vrcholová kniha). Od J rohu rampou vpravo pod největší převis a přímo na vrchol.
- 4. Převislý kout II-III;** R. Kirchof, 1904. Od J rohu rampou vpravo až za převislou V hranu a prvním převislým vhloubením na vrchol.
- 5. Traverzová III;** Od J rohu rampou vpravo až doprostřed údolní stěny a přímo na vrchol.
- 6. Přímá údolní V;** Středem údolní stěny spárou, výše převisem a přes dvě rampy přímo na vrchol.
- 7. Severní hrana IV;** W. a G. Ginzelovi, 1961. Nevýraznou hranou údolní stěny přes dvě skoby přímo na vrchol.
- 8. Severozápadní stěna VI;** J. Šimon s druhy, 1980. Uprostřed úzké, převislé SZ stěny spárou ke kroužku a přímo stěnou na vrchol.

Foto © archiv autorů

Víkendová smršť

Aneb od Blíženců k Pilátovce..

Světлана Pavlátová

Povrly

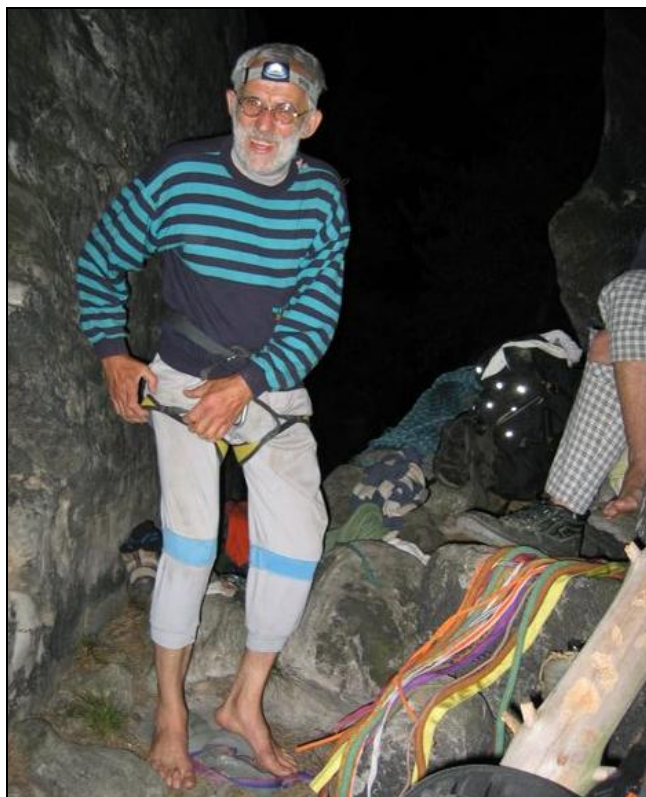
Když mi Karel Bělina v neděli 13. května řekl o víkendové „smršti“ - jubilejních výstupech ke stému výročí vylezení vrcholů třech skal Blíženců, Hlásky a Pilátovy veže - a že ještě nikoho nemá na sto procent a že mě zve, trochu jsem váhala. Na sobotu a neděli jsem neměla úplně jasný program, ale jeho tradiční nadšení a natěšenost způsobily, že jsem mu následující čtvrtek zavolala. Měla jsem chuť na noční výstup na Blížence.

Oznámil mi, že na Blížence, kteří mají být první v pořadí už je domluvený s Karlem Kafkou, ale sobota a neděle je nejistá. Slíbila jsem mu tedy, že s ním půjdu ze soboty na neděli na Hlásku, možná i na Pilátovu věž.

„Šla by i Radůza“, řekla jsem.

„Jasně, žádný problém. Tak jsme domluvený“, svižně pravil Karel a položil sluchátko.

Podle dohody jsem Karla vytáhla v sobotu v deset večer z jeho třídního srazu ZŠ v Bowlingu v Povrlech. Oba jsme byli přesní, on víc, takže nebyl problém vyrazit k cíli dnešní noci. Cestou jsme „přibalili“ Radůzu (Radku Krumplovou) a pod skálou jsme byli něco málo před třiadvacátou. Celý podvečer a večer, až do našeho příjezdu, hlídal obětavě nástup na Starou cestu druhý Karel - Karel Kafka.

Příprava Karla Bělina na noční výstup na Hlásku. Je sobota 19. května 2007 a blíží se půlnoc..

Být u Hlásky první byl dobrý nápad. Během strážení totiž dorazila na dohled skupinka neznámých lidí, ale když uviděli pod nástupem lezce a zjistili, že je obsazeno, otočili se a odkráčeli pryč. Oba Karlové za sebou měli už výstup na Blížence z minulé noci a bylo na nich vidět, že jsou „rozehřátí“ daleko víc, než my dvě.

Na Blížencích strávili Karel (Bělina) s Karlem (Kafkou) celý páteční den (18.5.2007). Pod nástupem se usídlili už něco kolem 19. hodiny. Ve 22 hod přišla pod věž další banda horolezců. Karel navrhl, že nahoru půjdou celá skupina a tak se i stalo. Výstup zahájili něco málo po půlnoci a zpátky dole byli tak kolem druhé hodiny ranní. Blíženci byli pokořeni..

Teď se ale Hláška zdála být přátelská a nahoru nás lákalo neskutečné nebe. Koberec hvězd s ostrým tureckým měsícem.

Byla půlnoc, když do toho Karel Bělina „skočil“ (já jistila). Bez problémů „vykráčel“ (noc byla jeho) a už volal kdo jde další.

Byla řada na mně, tak jsem vyrazila do tmy nade mnou. Potvora, byla méně vlnidná a skála taky. Každé kouknutí na nohy při hledání stupů bylo „odměněno“ nárazem čelovky o skálu.

Lampa překážela a moc světla stejně nedala. A ke všemu dvě nepříjemná místa – špatně chytatelná spára a docela obludné „bříško“, na které jsem směrem vlevo musela dotraverzovat. Hloupé, nevědět, kam pokládáš nohu - jestli je stup „držák“ nebo „křachle“. A chyty na ruce hledáš jen pohmatem (sakra, kudy to ten Karel lez, honí se mi hlavou). Pro mě, po delší lezecké pauze, fakt „dobřej trénink“..

Pak přece jen vrchol, kde čekala úžasná odměna v podobě oblohy. Něco neskutečného – nebe z „Pohádek tisíce a jedné noci“; i kdyby byla jediná, stálo to za to.

Jako třetí se nahoru dostala Radůza. Její mírné nadávky (měla podobné problémy jako já) se při lezení nesly kolem skály směrem k nám jako komínem.

Radka Radůza Krumplová a já na vrcholu Hlásky 100 let od jejího prvního dostoupení..

Nakonec došel na vrchol i Karel Kafka, po včerejším výstupu v kondici. Všichni čtyři jsme si chvíli užívali euforie. Juchání, nadšení a taky focení probíhalo především v dámské režii. Karel Bělina se jen slastně usmíval a těšil se z našeho těšení. Pak opatrně vlepil do vrcholové knížky připravený jubilejní zápis a svůj podpis. My ostatní jsme se hrdě přidali. Zbývalo jen „šupky“ dolů - na zemi jsme byli něco před jednou.

Karel & Karel připravují na Hlásce zápis do vrcholové knihy.

Byla neděle, dvacátého, a čekala nás ještě Pilátova věž. Bylo nutné se na to vyspat. Zavrtali jsme se do spacáků na louce mezi břizami nedaleko skal a usnuli spánkem spravedlivých. Jen Karel Kafka zůstal spát pod Hláskou.

Ráno (brrrr - bylo před sedmou) jsem opatrně otevřela jedno oko, aby si nikdo nevšiml. Spletla jsem se! Karlík Bělina na mě koukal přes své brýle ze dvou metrů a ve vteřině znělo skalami jeho „Nazdáááár“.

Po krátkém spánku se ven ze spacáku nikomu, kromě Karla, nechtělo..

Takže žádné dlouhé otálení - ranní hygiena, uvařit čaj, napít se teplé kávičky z termosky a poklusem k „Pilátovce“. „Měla si dělat, že spíš, sakra! Jsme jak slepý koťata,“ hudrala cestou Radůza „Snažila jsem se, nevyšlo to,“ ušklíbala jsem se a sama se snažila zapomenout na únavu z krátké noci.

Pod skálou chrněla skupinka asi 5 kluků (statečně je hlídala nazrzlá fenka). Karel s jedním z nich prohodil pár slov. Oťukával situaci, aby zjistil, jak že na tom je poslední vrchol (doufaje že nedobitý), ozdobený číslicí „100“. Bylo to dobré, budeme první...

Než jsme se s Radůzou rozkoukaly, Karel už stál u nástupu a volal:

„Kdo mě jistí?! Tak šup Radůzo...“

A už se jelo.

Já jsem prodělávala při pohledu na skálu své obvyklé potíže - mrazení v zádech, potřebu vyloučit vše ze svých stažených vnitřností a někde hluboko v mozku otázku: Proč vlastně?

Vtom dorazila skupinka německých lezců s Karlem Kafkou v čele. Rozběhnutý a zase natěšený Bělina byl zrovna u prvního „štanu“ na hraně u hodin - právě jistil Radůzu a hned souhlasil, že se k nám můžou přidat. Byl nás tak pěkný balík - celkem devět lidí.

Pro mě nebyla cesta úplně jednoduchá. Nejtěžší byla spára pár metrů nad nástupem, pak traverz vlevo na hranu k obřím hodinám, kde na mě čekala Radůzka, a dál stěnou postupně na vrchol.

Radůzka se raduje na vrcholu Pilátovy věže

Bylo ještě ráno, ale Slunce už páliło a nahoře bylo, jako vždy, krásně. Chtělo se mi zakřičet, zařvat: „Sláva, máme to...“ ale jen jsem se dívala. Na nebe (teď bez hvězd i měsíce) a na lidi kolem sebe.

Karel Bělina zářil. Napadlo mě jediné - takhle vypadá štěstí. Povedlo se mu všechno, co chtěl. Byl šťastný jako dítě, vše mu vyšlo podle jeho představ, a to se vždycky nestává. Snad se mu skály odměnily za to, že je nejen „pokořil“, ale také za to, že na Blížencích i Pilátově věži přibrál k sobě lidičky, kteří o to stáli také...

Foto © 2007 Světlana Pavlátová, Radka Krumplová a Karel Bělina.

KALYMNOS

Vydařený zájezd za ostrovním lezením..

Pavel Kýsa Bechyně

Praha

Ve čtvrtek 3. května 2007, ve 23.50 hod, odlétáme z pražského letiště do Athén, kde přistáváme ve 3.30 místního času (+ jedna hodina). Po odbavení a zakoupení lístku (3,20 E) odjíždíme místní městskou autobusovou dopravou do přístavu Pireas. Zde zjišťujeme, že trajekt jede až v 17 hodin, a tak po zakoupení jízdenek (jedna cesta 25 euro) a krátké prohlídce blízkých obchodů a restaurací zaujímáme polohu na karimatce a odpočíváme.

Cesta trajektem byla poklidná a dohonili jsme spánkový deficit. Do přístavu Pothia na ostrově Kalymnos vplouváme v šest hodin ráno. Po chvilce rozkoukání si dáváme pivko a plánujeme, co dál. Jiřinka se Slávkem zjistili, odkud odjíždí autobusy do vesničky Masouri, takže se odebíráme k zastávce, která je u obchodu s různým zbožím pro hltavé turisty. Zde, po krátkém hovoru s majitelkou obchodu, se nám dostává nabídky, že nám zajistí odvoz a sežene ubytování v Misouri. Na celém ostrově je totiž zákaz spaní pod skalami, v přírodě.

Po krátké chvíli ujíždíme zdarma taxíkem směrem k Misouri, kterou projíždíme a v další vesničce jménem Armeo zastavujeme. Rozhodli jsme se ubytovat v pěkném penzionu ve dvoulůžkových pokojích, kde cena za pokoj je 20 euro na den (o sezóně i 35 euro). Pokoj se sprchou, WC, kuchyňkou a balkónem. Co víc by si mohl pískovcový lezec přát? Pokud si myslíte, že by se dal sehnat levnější pokoj, tak jste to uhádli. Pátrali jsme a našli pokoj za 15 euro. Byl podobný, ale bez oken, a tak jsme usoudili, že v kleci na dovolené bydlet nebudeme a rádi jsme zůstali v našem pokoji s balkónem a překrásným výhledem na ostrov Telendos.

S pohledem na nedaleký ostrov Telendos jsme se ráno probouzeli a ve čer usínali..

Ještě týž den odpoledne jsme netrpělivě vystoupali odhadem 200 metrů nad náš penzion ke skalám, abychom se „rozpínkali“ na dvou pěkných cestách klasifikace 5c a 6a+ v sektoru nazvaném příznačně Afternoon..

První večer jsme oslavili vínkem, rumečkem, kávičkou a doutníkem.

Lezení po vápencové skále je na Kalymnosu úžasné. Neoklouzané, hrubé, přes rampouchy, odjištěné nýty a s úchvatnými výhledy. Každá cesta je zakončena dvěma slaňovacími nýty s řetězem. První a druhý nýt je bezpečně od země a to i v lehkých cestách.

Lezecký sektor Ocean Dream left s cestou Ocean Dream 6a+. Jana u štandu v Albert Project s délkami 6a+, 6b a 6b..

Na ostrově je celkem 43 lezeckých sektorů. Převážná většina je na slunci již od jedenácti hodin, proto je dobré ráno dříve vstávat, jinak si budete sypat maglajz i na hlavu. Teplu nevadí pouze kozám a ovcím, jejichž loretánské zvonky vám hrají po celý den.

Vápenec je na celém Kalymnosu příjemně neoklouzaný a leze se po nejroztodivnějších útvarech, hřbetech a rampouchích..

Odpoledne využijete ke koupání v moři na kterémkoli místě, kde nejsou útesy a večer dobře posedíte v místních hospůdkách, které nabízejí množství jídel a nápojů.

Nakoupit se dá asi v deseti obchodech, ale doporučuji zajít do vesničky Myrties (15 minut), kde jsou ceny nižší. Zde je také přístav, ze kterého vyplouvá každých 30 minut loď na ostrov Telendos, kde jsou také pěkné lezecké terény.

Na celém ostrově je místní vodovodní rozvod, který se ale nehodí k pití, neboť voda je získávána z moře a je mírně slaná. V Misoury lze vodu načepovat ve dvou pramenech u hlavní silnice přímo ve vesničce (7 minut pokud bydlíte v Armeos). Horolezecký průvodce lze zakoupit v různých obchodech (i v potravinách), nebo ve dvou horolezeckých krámcích. Všude má stejnou cenu 35 euro.

Další z lezeckých sektorů Poets s nádhernou cestou Omero 7a. U slaňovacího řetězu Pavel Kýsa Bechyně...

Celkem 43 sektorů nabízí lezení chtivým návštěvníkům řecký ostrov Kalymnos..

Pokud byste si chtěli mezi lezeckými dny vyjet na výlet, jsou zde k zapůjčení kola (1 den 5 euro), nebo motorky (1 den 7-13 euro). Mapa ostrova Kalymnos stojí 6 euro.

Uvedu zde některé další ceny v obchodech: pivo 1/3l 0.30 až 0.80E, víno 1 l/2l 4E, víno kopák 5l 7E, máslo 1.50E, chléb

1E, těstoviny 0.30 až 1E, olivový olej 1/4l 2.40E, mléko 1l 1.30E, brambory 1kg 1E, rajčata, okurky, jablka 1kg 2E, magnesium 50g 2E. V místních hospodách pijí velmi dobrou domácí pálenku zvanou ciporo (0.5 cl – 1E). Gyros zakoupíte za 2.50 euro.

Chérete Kalin andámosi!

Kýsa, Jana, Jiřinka a Slávek

KALYMNOS:

Řecká (Helénská) republika, rozloha: 131.957 km², počet obyvatel: 10.375.000, hlavní město: Athény (Athínai) – 3.200.000, náboženství: řecké ortodoxní, státní zřízení: pluralitní republika s jednokomorovým parlamentem, nejvyšší hora: Olymp (2.917 m), nejdůležitější vodstva: Kréta (8.336 km²)

Foto © 2007 Jana Řezníková & Pavel Bechyně

Kukučkův memoriál

Vzpomínkový závod na horských kolech

Luboš Třeba

Nejdek

Jméno Kukučka asi nikomu moc neřekne. Správný zápis Kukuczka už je možná lepší. Ano, jde o proslulého polského horolezce **Jerzyho Kukuczku**. Tento dobrodruh jako druhý člověk v historii zdolal všech 14 osmitisícových vrcholů. Osudným se mu pak stala jižní stěna Lhotse, kde tragicky zahynul.

A právě to byl podnět, který před 10 lety přiměl tlupu nadšenců, aby na jeho počest uspořádali memoriál hodný jeho jména a jeho výkonů. V oblasti českomoravské vysočiny vyhledali 14 vrcholů vyšších než 800 m, které bylo nutné zdolat. Původní záměr pěšího pochodu byl zamítnut a dopravním prostředkem se stalo horské kolo. Celková délka trati se podle momentálních variant ustálila mezi 80 až 90 kilometry.

A tak jsem v sobotu 28. dubna ráno stanul s kámošem Petrem na startu ve Žďáru nad Sázavou. V osm hodin bylo odstartováno. Pole účastníků čítalo 14 borců + jedna slečna. Počasí nádherné – slunečno, teplo. Po jednom a půl kilometru cítím měkko pod zadním kolem. Defekt. To to pěkně začíná! Prvních pár kilometrů ubíhá velmi rychle po zcela nové cyklostezce, za kterou by se nemuseli stydět ani naši bohatí rakouští sousedé. Míjíme vodní nádrž Malé Dářko, která je označována jako pramen Sázavy.

A pak už začíná nekonečný sled stoupání a klesání. Většinou cestou, ale mnohdy necestou. Po cestách zpevněných, prašných, kamenných. Po loukách, po lesích. Občas necháváme kola u cesty a hledáme triangulační body, které určují vlastní geografický vrchol. Někdy je schovaný ve vysokém lese, občas ve smrkovém houští. Ale je nutné každý najít a na každý vstoupit! Mimořádně suché jaro způsobilo, že všechny cesty jsou úplně vysušené. Tam, kde se jiné ročníky kola bořila po středy do bahna, se dnes zvedají oblaka prachu.

První opravdová zkouška přichází při „výjezdu“ na Žákovu horu. Cesta prakticky po spádnicí se stoupáním, které odhadují tak na 20 %. Jen tři nejsilnější kusy vyjedou až nahoru – zbytek sesedá a tlačí. Po sjezdu zastavujeme u napajedla: pramen řeky Svratky. V roce 1972 jej zoficiální tehdejší prezident Svoboda, což je na místě zaznamenáno na měděné pamětní desce. Vlastně to znamená, že jsme právě přešli hlavní evropské rozvodí – Sázava míří na jednu a Svratka na druhou stranu Evropy.

Další a další vrcholy. Na mnoha z nich jsou krásně vypreparované skalní suky. Každý z nich po našem příjezdu volá: „Pojď sem! Vylez si ty krásné linie, které ti nabízím!“ . Quakeři a boulderníci by si tady určitě užili. Ale kvůli tomu tu dnes nejsme. Snad někdy jindy.

Zhruba uprostřed cesty jsme na nejvyšším vrcholu Žďárských vrchů Devět skal. Nyní čekají další dvě těžké zkoušky – Vysoký kopec a Buchtův kopec. Zde máme díky známostem možnost navštívit jedno z center řízení letového provozu v ČR. Je tu přesně takový radar, o který se právě průo politici s veřejností. Rozhledy z řídicí věže jsou úžasné.

Osada Sněžné. Záchytný bod s restaurací. Oběd a dvě rezavý limonády s bílou čepicí. Nohy bolí. Zbývá asi 25 km a poslední tři vrcholy. Pasecká skála je nejhodnotnější lezeckou lokalitou, kterou jsme dnes navštívili. K poslednímu vrcholu je nutné překonat elektrické ohradníky, projet skrz stádo skotu, a neustále dávat pozor, aby přední kolo neuklouzlo po všude ležících exkrementech.

Poslední vrchol. Opět krásné skalní útvary. Celé ovšem obehnané plotem, neboť na kopci sídlí pro změnu protivzdušná obrana armády ČR.

Cíl. Je asi pět hodin odpoledne. Tachometr se zastavil na čísle 82 km a počet zdolaných vrcholů nad 800 m na 15-ti.. Krásně prožitý den tak vzdal hold velkému horolezci a nám přinesl zajímavý a hodnotný sportovní výkon.

Jerzy Kukuczka na vrcholu Shisha Pangmy v roce 1987..

Tak za rok znovu!

El Uboš

Foto © 1987 Artur Hajzer

Listováno ve vrcholové knížce II

Malý Pravčický kužel 1939 – 1964

Helmut Weigel

HK Děčín

Malý Pravčický kužel je krásný, štíhlý a hrdý vrchol v Křížových stěnách ve Hfensku. Srdece každého horolezce zajásá při pohledu z údolí Dlouhé Bělé. Není snad jediného horolezce, který by nechtěl stát na jeho vrcholu.

Rudolf Nake, J. Kühn a A. Strubell měli to štěstí, že jako první, 27. srpna 1905, vylezli ne právě nejlehčí Starou cestu na vrchol.

Jen o měsíc později, dne 27. září 1905 vylezli Severní cestu známý **Rudolf Fehrmann, H. Schueller** a legendární **Oliver Perry-Smith**.

Velký posun co do obtížnosti byl první výstup Západní hranou **Karlem Ulbrichem** s druhy 18.9.1910. Tato cesta byla přirovnávána k Údolní cestě na známý Teufelsturm.

Trocha statistiky:

Rok	Počet výstupů	Rok	Počet výstupů
1939	81	1952	21
1940	85	1953	19
1941	59	1954	6
1942	93	1955	14
1943	109 (!)	1956	12
1944	53	1957	11
1945	4	1958	16
1946	1 (!)	1959	9
1947	2	1960	28
1948	4	1961	32
1949	10	1962	33
1950	16	1963	68
1951	26	1964	49 *

*) do 27. června 1964

Pozoruhodné je, jak často se lezla obtížná Západní hrana: V roce 1939 sice pouze jednou (**Max a Franz Schmidtovi** z BKB Horoklubu Podmokly); ale v roce 1940 už 17x; 1941 12x; 1942 9x; 1943 13x; v roce 1944 ještě 6x a pak již jen velmi sporadicky.

Několik zajímavých zápisů a jmen:

12.5.1940: **Paul Schöne** – prvovýstupce na obtížnou Skříň v Labském údolí.

5.6.1943: Aussig D.A.V.O., **Anton Pruksch, Karl Hejduk** a další nečitelné jméno.

10.6.1944: Lindenbrüder, Sev. cestou, **F.Hron, Manti Lexa, Rudolf Jankovský, Slavo Stehlik** – známá jména, jejichž držitelé ještě po válce podnikali mnoho výstupů zejména v Ostrově.

20.8.1944: BkB, Záp. Hranou, **Max Schmidt, Fritz Prautsch, Josef Benesch**. Tato jména uvádím úmyslně – **Fritz Prautsch** byl mým prvním učitelem horolezectví. V Podmoklech a okolí byla v té době silná horolezecká skupina a mnoho výstupů Západní hranou bylo jejich dílem.

První poválečné výstupy:

14.9.1945: KAČ, **J.Šádek, J.Štěnička**

16.9.1945: **VI.Novák, V.Šádek** a tentýž den ještě **J.Šádek** s druhem (nečitelné jméno).

3.8.1946: SČH Turnov, **Dalibor Tomáš, V.Bohuslav** - jediný výstup v tomto roce.

28.6.1947: KČT Praha, **J.Šádek, O.Jelínek (Dr. Oto Jelínek)** byl později vedoucím reprezentačního družstva ČSSR.)

13.6.1948: Severní cestou, **Walter Lange, Walter Elstner, Karel Krombholz** a **Helmut Weigel** (Zajímavé jsou možná poslední dvě jména..)

2.6.1949: KAČ Ústí, **Standa Businský, Jar.Prošek, Z.Vlk** – posledně jmenovaný byl učitelem a po válce opakoval nejtěžší cesty v Tatrách.

5.6.1949: Sokol Ústí, **Antonín Nedval, Jar.Prošek, K.Hejduk** a další dvě nečitelná jména. **Antonín Nedval** je prvovýstupcem na velice obtížnou Mravenčí věž v Rájci.

17.8.1949: VS Praha, **Mlezák, Červenka** – mistr sportu, dlouholetý člen reprezentačního družstva ČSSR.

10.9.1949: HO Sokol Podmokly, **Helmut Weigel, Karel Světelský, Václav Kučera, Hynek Weigel. Karel Světelský** byl prvním předsedou děčínského horolezeckého oddílu..

Tak zas někdy nad nějakou tou zajímavou vrcholovou knížkou.. Horám zdar! Helmut Weigel

Vlevo je **Rudolf Nake** (1885 -1967), prvovýstupce na Malý Pravčický kužel a dále portréty několika lezců, jejichž jména se ve vrcholové knize vícekrát objevila. Fotografie spadají zhruba do popisovaného období: **Helmut Weigel, Hynek Weigel a Karel Krombholz..**

Foto © Jíří Chára a archiv CNS

Ente Brut

Malá příhoda ze Severní Frankenjura

Vlastimil Domes

CAO Děčín

Ně m e c k o , Severní Frankenjura, cvičná stěnka Treutnitzwand. Polovina spodní části věže je oblepena papírovou lepicí páskou se záhadným nápisem „Ente Brut“. První, co mne napadá, že je nahoře ptačí hnízdo. Ptám se proto německého lezce. Anglicky neumí, já zase německy, tak se ptám, zdali je tam nahoře fógel, tedy vogel. Tvrdí, že ne, že to je boulder. Brut, brut,....., asi nové značení boulderů, asi nějaký brutální boulder!?

Ptáci tam nejsou, tak do cesty nastupujeme. Pár metrů pod slaňákem ovazuji hrot smyčkou, dělám krok nahoru a překvapeně na mne zírám z díry kachní hlava. Taky na ni překvapeně zírám. Opatrně ji oblézám ke slaňáku a slaňuji.

V hlavě mi problesklo, v hloubi paměti nacházím slovo „ente“, což je vlastně německy kachna. Mezitím pod stěnu přichází další dvojka. Chybně čtou nápis jako „ende brut“. Vysvětluji, že nahoře je „big bird“, stahujeme lano a s trapným pocitem odcházíme.

Zbytek slovní hádanky nám pomohl rozluštit průvodce, našli jsme tam krásné slovo „vögelbrutzeit“, z něho jsme si odvodili překlad slova „brut“, čili „hnízdo“.

Byli jsme se podívat v Untertrubachu, v samém srdci Severní Frankenjura, kde nás velmi mile překvapila cena ubytování 5 euro za osobu - stan a auto se nepočítají, příplácí se jen za teplou vodu 1 euro za 15 minut teplé sprchy.

Lezení v okolí kempu je v rozumném dosahu i bez auta. Průvodce se dá koupit přímo v kempu, jsou k mání 4 různé vydání. To nejnovější je perfektně graficky zpracováno (stíněné nákresy věží), je dvoudílné (sever a jih), čtyřjazyčné a také docela drahé (50 euro za oba díly). Koupili jsme průvodce z roku 2003 sice s horší grafikou, pouze německy, ale za rozumných 20 euro.

Všechny průvodce jsou v kempu k zapůjčení, takže jsme obsah porovnávali a popisy cest se lišily v počtu nýtů, nákresu cesty, přinejmenším zrovna u těch cest, které jsme chtěli vylézt :-)

Petr Jícha Vlastovo vyprávění ještě doplnil:

„Moc nás 'Ente Brut' pobavil. Hlavně jak si ta ženská splekla 'Ente' za 'ende'. Ještě nám ukazovala, tady je asi začátek (boulderu) a tady je konec. No to je jasný. Moc se nám to sice nepozdávalo, ale..“

Když si pak Vlasta vyzkoušel přímou konfrontaci s Ente ve stěně, bylo jasno.

Brutů bylo po Juře víc. My jsme hledali i nové oblasti a myslím, že se nám v tomto ohledu náramně zadařilo. Už se tam zase těším...“

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Levý břeh Labe

Hnojový dům - Mrtvé ptáče VIIIa

26.5.2007

Petr Laštovička

V levé části stěny výrazným koutem vzhůru. Krátce vpravo a travers v polici k 1. BH, přes další BH-ky přímo až ke slaňovacímu.

Orlík - Poslední buchtka VIIb

19.5.2007

Pavel Rýva

Při levé hraně přes 3 BH do výrazné poruchy. Zde chytří založí tutového bambuláka a pokračují přes další BH až na vršek ke slaňovacímu. Mezi posledním a slaňovacím BH jde ještě dobrá smyčce kolem hrotu. Ten, kdo si nevezme smyčce, se asi trochu vybojí..

Postýlka - Ukolébavka VIIb, RP VIIc

18.3.2007

Pítr Laštovička & Hilti s přispěním Pavouka

Vpravo od „Vřesoviště“ z terasy podél výrazné hrany přes 6 BH.

Postýlka - Sladce spi VII

18.3.2007

Pítr Laštovička & Hilti s přispěním Elišky a Pavouka

Komínem mezi Panenkou a Postýlkou je nástup. Kousek jím (vy nejezte! Ani kousek!) a tou tupooblou hranou nad váma s pěti BH na holé temeno.

Pravý břeh Labe

Koruna jeskyně - Vesna RP IXa

24.3.2007

Ondra Beneš x Tomáš Sobotka x Lautna

V údolní stěně přímo přes 2 BH na vrchol.

Masív Sarajevská stěna - *8 kulí VIIa, VIIb RP

29.4.2007

David Peterka x Jan Pacina

Stěnou a spárou vpravo od nástupu cesty 7 kulí na kazatelnu (6 BH) a dále vlevo podél otevřené spáry na terasu (4 BH). Z terasy libovolně na vrchol.

Sarajevská stěna - 8 kulí horní varianta VIIb, VIIc RP

29.4.2007

David Peterka x Jan Pacina

Od předposledního 9. BH travers vpravo výrazným zářezem a mírně vlevo k 10. BH a dále na terasu. Z terasy libovolně n.v.

Sarajevská stěna - 8 kulí dolní varianta VIIa, VIIb RP

29.4.2007

David Peterka x Jan Pacina

Vlevo od cesty Sarajevo 84 spárou a hranou přes 4 BH k 6. BH cesty 8 kulí.

Sarajevská stěna - ***Monarchie VIIc, VIIIa RP

29.4.2007

Lád'a Pešek x David Peterka x Jan Pacina x Petr Kirchner

Nástup jako cesta 8 kulí až na kazatelnu. Z kazatelny vpravo na hranu. Hranou, později spárkou přes 5 BH na terasu. Z terasy libovolně na vrchol.

Sarajevská stěna - **Rakousko-Uhersko pravá větev VIIb, VIIc RP

21.4.2007

David Peterka x Jan Pacina x Lád'a Pešek x Petr Kirchner

V pravé části údolní stěny nevýraznou hranou přes 4 BH pod převis, vpravo přes převis přes 5 BH na terasu. Z terasy libovolně na vrchol.

Sarajevská stěna - **Rakousko-Uhersko levá větev VIIa, VIIb RP

21.4.2007

David Peterka x Lád'a Pešek x Petr Kirchner

V pravé části údolní stěny nevýraznou hranou přes 4 BH pod převis, obtížně vlevo, mírně vlevo 6. BH a 7. BH až na hranu k předposlednímu BH cesty Monarchie a tou na polici. Z police jakkoliv na vrchol a nebo slanit.

Svojkov

Masív Havran - Tinktura bolesti VIIIb

10.5.2007

Jakub Měkota, V. Hřebiček

Výraznou údolní hranou (BH,K) přes převis (K) a krátkou položenou stěnkou (BH) ke slaňovacímu kruhu.

Čertovy stěny u Lidečka

Čertova stěna - Sado maso bondage 9+

květen 2007, Tomáš Pilka

Napřímení staré hákovačky Šestikruhové (vedle Ptačí hrany vlevo). Po oblé hraně hned nad slaňovacím prasetem přes tři nové BH na vrchol.

Upozornění:

V některých případech se může jednat o ještě neschválené prvovýstupy. O jejich oficiálním schválení rozhodují výhradně příslušné Vrcholové komise.

STŘÍPKY..

Pozdrav z Malorky

„Ahojky kamarádi horolezci, posílám malý pozdrav z Malorky, jen tak pro doplnění představy, co se dá o prodlouženém víkendku pořídít za 84 euro. Ahoj Dáda & Atom“

Mírně škodolibý text s obrázkou nám poslala Dáda Švabíková :o)

Novinky z Labského údolí

Petr Laštovička a **Pavel Pavouk Černý** vytvořili v poslední době, kromě těžkých cest, i pár nových lahůdkových kousků pro „masy“. V březnu to byly například dvě pěkné cesty na Postýlku, nebo trochu těžší Pítrsovo Mrtvé ptáče na Hnojový dům.

Z nových pěkně odjištěných cest na masivu Verdonek jsme se dlouho neradovali. V neděli 20. května 2007 zjistil autor cest **David Peterka** a správce oblasti **Jan Paul**, že poslední jištění z cest někdo ukradl. Ztratilo se celem 5 mailonek a 2 řetězy. Vzhledem k tomu, že materiál zmizel ze stěny, odkud by ho těžko mohl zcizit nějaký náhodný turista, padá stín podezření do našich řad. Smutnější o to, že veškerý materiál byl pořízený z kapsy prvovýstupce.

Koncem dubna byly také dodělány nové cesty na masiv Sarajevská stěna. Autory jsou **David Peterka**, **Jan Pacina**, **Láďa Pešek** a **Petr Kirchner**. Délka cest je okolo 35ti metrů a z terasy se dá buďto vpravo slanit (20 m) nebo dolézt libovolně na vrchol. Mezi nejhezčí cesty patří Monarchie VIIc, VIIIa RP.

Sarajevská stěna - cesta 8 kulí VIIb

V neděli 20.5.2007 se pod Sarajevskou stěnou objevil **Jan Jéňa Paul**. Všechny zdejší cesty přešel stylem OS a schválil navrženou klasifikaci. Verdonek se mu zdál vždy o bod lehčí, přestože lezl bez MG a v 40ti stupňovém horku!

Jan Jéňa Paul během OS cesty Skyhooková rošáda VIIIa. Verdonek, pravý břeh Labe, neděle 20. května 2007.

Kromě nových masivů, vznikají průběžně i nové cesty na známé masivy či věže, jako například cesta Vesna RP IXa na Korunu jeskyně na pravém břehu od autorů **Ondry Beneše**, **Tomáše Sobotky** a **Jiřího Lautnera** (Dolní Žleb Company®)..

Foto © 2007 David Peterka

Přeazy těžkých cest v Labáku

V neděli 20. května 2007 se na levém břehu Labského údolí podařilo **Luboši Mázlovi** teprve druhé opakování cesty Útěk Xla na Diktátora. Autory tohoto prásku jsou známá esa z Dolní Žleb company® **Ondřej Beneš** a **Tomáš Sobotka**. První opakování patří **Ondrovi Benešovi**.

Na další cestě za Xla, Šíleném tanci na Monolit, se zadařilo dvojici výborných pražských lezců **Martinu Spilkovi** a **Jakubu Hlaváčkovi**. Cestu zkoušeli oba již v loňském roce a nyní si tedy odvázejí cenný skalp i z Labáku.

Martin Spilka & Jakub Hlaváček

A do třetice Xla. Velice těžkou a zároveň fotogenickou cestu Nejslabší máte padáka na Diktátora přešel první červnový víkend **Jan Stříbrný** aka Stříbrňák. Tuhle imponantní hranu vylezli v roce 2003 jako první **Ondřej Beneš**, **Jindřich Hudy Hudeček** a **Tomáš Sobotka** (prvovýstupci). Cestu později opakovali ještě **Luboš Majzlík Mázl**, **Marcel Kubrt Toman**, **Tomáš Bambus Bardas** a **Adam Ondra**.

Stříbrný Jan & Luboš Mázl

Tomáš Tomajda Sobotka

Ondra Beneš

Foto © rockstars.cz a archiv CNS

Doporučujeme - Saský styl

Veselý článek **Tomáše Bambuse Bardase** (na snímku) s názvem Saský styl si můžete přečíst na lezeckých stránkách **Simony Ulmonové** (simonaulmonova.com). Pro ty, co nemají na internet přístup, popřípadě je klikání prostě nebaví, alespoň krátce, o čem vyprávění je:

Autor (**Tomáš Bardas**) se vypravil za lezením do sousedního Saska s povedenou družinou s věhlasnými lezců:

Pítrsem Laštovičkou s Čipem, Pavlem Pavoukem Černým, Jiřím Prcasem Slavíkem, Petrem Špekem Slaninou a Martinem Matrasem. V článku se dozvíte, co je to „rozvážné tempo“, co způsobí nedostatek cigaret, zatrne vám při dramatu s Pavoukem a při závěrečném Prcasovo vzpomínání na staré časy nakonec pochopíte, o čem všem že to ten „Saský styl“ vlastně je..

Doporučujeme :o)

Foto © 2007 Tomáš Bardas

Nová vlna prvovýstupů v Ostrově

Čím dál častěji se zvuk zatloukaného železa ozývá také z Ostrova. Na nových cestách se aktivně podílí například **Petr Kouba** (2K TEAM & comp.), který také zavedl v Kempu pod Císařem knihu výstupů, **Tomáš Sobotka** a **Ondra Beneš** (DŽ comp.) dokončili starý Prcasův projekt ve Velké Ostrovské stěně a cestu nazvali Hot Day 8a a aktivní jsou i lezci z Mladé Boleslavi, jmenovitě **D. a T. Dolenský** a **Petr Waller**, kteří nad kempem nabouchali kolem 30ti nových cest..

Snímky z prvovýstupu na Trpaslici cestou Koukej mazat! VI. Autoři **D.Dolenský** a **P.Waller**

Foto © 2007 Petr Waller

Stopy v písku..

Michal Železný z Děčína nám poslal dvě zajímavé fotografie z Anglického parčíku, oblíbené lezecké oblasti pod Děčínským Sněžníkem. Kromě jiného napsal:

„...posílám něco pro odlehčení a zároveň trochu té historie (nechal jsem se inspirovat článkem v CAO News o Fukově a o mostu, přes který přijížděl A.Hitler do ČR). Tyto dvě fotky jsem udělal na Parčíku a je úžasný, že i pár měsíců před nejtěžší operací 2. světové války (Barbarossa) si tito lidé našli čas zajít do skal...“

**G.Rosenkranz
B.Nickel
19.3.41**

Foto © 2007 Michal Železný

Zpátky ve skalách

Jan Bajak (na snímku) se po těžkém úrazu levé ruky vrátil do skal. Rozhodl se vyzkoušet, jak to půjde a ono to šlo. Na Studený masiv vyrazil s **Jiřím Chárou**, synem **Tomášem**, **Karlem Kratschmerem** a **Vlastou Kubískou**. Jako, že jenom jistit. No, nedalo mu to a nakonec vylezl šest cest..

Bajak je známý především z Dubských skal, kde se mu podařilo udělat pár pěkných i těžkých cest, nejčastěji společně s **Pavlem Soukupem**. Jeho asi nejznámější cestou je Excalibur VIIb na Dobrého bratra v Roklici.

Tak vítěj zpátky!!

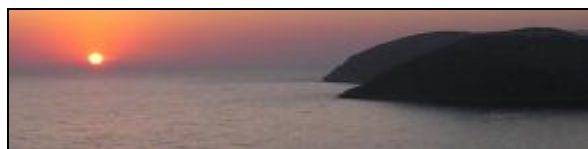
Foto © 2007 Sponge

Ještě ke Kalymnosu

Letěli jsme společností **Sky Europe Airlines** a cena letenky pro jednoho tam a zpět byla **6.400,- Kč**.

Na zpáteční cestě nás potkalo nemilé překvapení – nejel trajekt. Na ostrově Rodos řádila bouře a poničila přístav, kde kotvil náš trajekt. A tak jsme byli nuceni v cestovní kanceláři v přístavu Pothia koupit lístky na jinou loď (peníze nám vrátili), která plula na ostrov Kos (přístav Mastihari). Taxík nás za hříšných 12 euro dopravil na letiště, odkud jsme za 90 euro odletěli letadlem do Athén. Z Athén nám ve 4 hodiny ráno odlétalo letadlo do Čech, domů, do pakárny..

Účastníci vydařené akce:

**Pavel Bechyně Kýsa, Jana Řezníková, Jiřina Votrubová
a Slávek Škopek**

Radoňovická stěna

Radoňovická stěna spadá pod Skály u Hodkovic nad Mohelkou nedaleko Bezděčína. Vede na ni 11 cest od VI do IXa z dílny **Petra Slaniny**, **Pavla Arlta** a místního znalce s poetickými názvy svých cest **Petra Bočka**. Nejtěžší cestu Příkrý chodník IXa vylezl 1. dubna 1990 **Petr Špek Slanina** společně se **Stanislavem Vagonem Šilhánem**.

Celkem tu naleznete 21 věží a masivů, z nichž nejznámější jsou Malá a Velká Kvočna. Ve skalách se leze již od roku 1896, kdy **Adolf Gahler** s druhy vystoupil na Malou Kvočnu, tehdy nazývanou Wilden Guckel.

Radoňovickou stěnu tvoří nádherná, mírně položená plotna..

Foto © **Michaela Loudová**

VK Dubské skály

Dne 28.4.2007 se ve skalách na Číři konala schůze VK Dubské skály. Přítomni byli: **Otto Cihelna st.**, **Vladislav Strnad**, **Jiří Hnilica**, **Josef Kunzo**, **Luboš Martínek**, **Oto Cihelna ml.**, **Václav Heininger** a **Slávek Valda** za CHKO Kokořínsko. Na program bylo: Připomínky k minulému zápisu, materiál, správcovská činnost, otázka umístění průvodce Dubské skály na stránkách ČHS, webové stránky LK Mšeno, průvodce – stav prodeje, ochrana přírody, nové prvovystupy, školení lepení kruhů, Alpenverein a termín příští schůze. Ze zápisu vybíráme:

Provedené výměny a doplnění materiálu, eventuálně další činnost od poslední schůze: Nové dobírací kruhy 6 ks ve skalách na Kozlech (skály u Babylonu a na Skleněném vrchu); po vichřici úklidové práce v Roklici v rámci odd. Geodet, Česká Lípa; V. Král - VK na skálu Choreb; R. Mikuláš + Pavel Henke - VK na Věž u Starosti, Víseckou věž a Loď; P. Henke - 2 SK a VK; J. Kunzo - 2 VK a dobírací kruhy, úprava okolí vodárny v Roklici.

CHKO Kokořínsko žádá, pokud budou při slézání skal objevena hnízda, aby toto bylo nahlášeno na CHKO. Pokud toto nebude hlášeno, hrozí, že na místo částí lokalit, či jen věží, budou zavírány celé lokality, kde byly ptáčí vidění.

Nové prvovystupy nahlášené na web „skalní oblasti“ byly všechny schváleny, taktéž cesty nahlášené správci skal O. Cihelnovi. Určitá část cest je „hlášena“ uveřejněním v horolezeckém časopise CAO News. Bylo by vhodné požádat redaktora CAO News, aby na jeho stránkách uveřejněné nové cesty minimálně označil jako neschválené. Cesty ještě nebyly odsouhlasené VK.

Příští schůze bude 20.10.2007 v 11:00 na Ráji.

Zapsal 7.5.2007: **J. Chrpa**

Těžká rána soudruhům z DDR

Nechápavé pohledy, dlouhé diskuse a následná hluboká deprese. Tohle postihlo v sobotu 2. června 2007 německé lezce vedené zdatným Jürgenem, kteří se slavnostně vypravili oslavit stoleté výročí dostoupení věže Zahnsgrundwächter u Postelwitz (oblast Schrammsteingebiet). Když totiž po nelítostném boji s nástrahami Alter Weg V (VI) nahlédli do gipfelbuch, nevěřili svým očím – on tu už někdo byl..

Tím „někdo“ byl **Karel Bělina** (na snímku), kterému se podařilo uskutečnit svůj ojedinelý plán. V pátek 1.6. odjel normálně na sraz horolezců do Roklice. Něco vylezl, poklábošil s přáteli a pozdě v noci nasedl do pověstného oranžového vozu zn. „BERGFÜHRER“. Tmou uháněl přímo na sever. V Kravařích liják, v Těchlovicích ještě mokrá silnice, v Děčíně sucho. Na hranicích setkání se spolulezce **Leošem Adámekem**, který vyrazil z Povrůl a dále společná cesta na Postelwitz. Rychle dojít pod věž, najít ten správný směr a poměrně těžkou cestu vylézt přesně v den stoletého výročí.

Pak slanili a Karel se vydal zpátky do Roklice. Přijel tak akorát, aby vysypal spolulezce ze spacáku.

Co se tou dobou pak dělo na Zahnsgrundwächterovi už víte..

100 let Zahnsgrundwächter - Alter Weg V (VI);

2.6.1907, **Paul Steiger**, **R.Hegenbarth**, **K.Mucke**
2.6.2007, **Karel Bělina**, **L.Adámek**

Další pozdrav Českolipským

Na hvězdičkovou Libereckou věž přibyl další „pozdrav“. Po Děčínském pozdravu VII dvojice **Jiří Šlégl** a **František Záběhlík**, Mšenském pozdravu VIIIc lezců **Jiřího Hnilici st.** a **Luboše Martínka**, zdobí věž nová cesta od **Karla Běliny** s názvem Karlův pozdrav. Cesta je za čistých VII, nastupuje se jako „Šlégl“, ale neuhýbá a pokračuje přes dva kruhy přímo na vrchol.

(Poznámka: Po dohodě se správci skal byl do cesty Děčínský pozdrav, nad díru s jistěním, dodán nový kruh.)

Další várka „stoletých“

Být horolezcem v Sasku roku 1907 muselo být nesmírně vzrušující. Všude kolem skály a většina z nich ještě nedostupných. Každou chvíli se objevovala zpráva, že byla vylezena nějaká další panenská věž a jedna krásnější nežli druhá. Přestože ve skalních oblastech zbývalo téměř nepřeberné množství věží, které ještě nebyly vylezeny, někteří horolezci se již v té době zaměřili na lezení nových obtížných směrů na vrcholy již dostupné. Mnohé z cest vzbuzují obdiv i dnes. Stoleté výročí je dobrou příležitostí uvědomit si, jakého mistrovství dosahovali tehdejší lezci s minimem technického vybavení již tenkrát.

Některá výročí jsme připomněli už v minulém čísle CAO News, nyní otiskujeme další várku:

30.06.1907: Schrammsteine, Südlicher Osterturm - Hünigweg IV

07.07.1907: Rathen, Vorderer Gansfels - Nordweg VIIa

21.07.1907: Rathen, Wehlpf - Alter Weg III

22.08.1907: Rathen, Gansriff - Südostkamin III

23.08.1907: Tiské stěny, Mumie – Stará cesta II

25.08.1907: Schmilka, Heringsgrundnadel - Alter Weg VIIa

25.08.1907: Schmilka, Hinterer Bussardturm - Alter Weg II

28.08.1907: Schmilka, Vorderer Bussardturm - Alter Weg V (VI)

15.09.1907: Rathen, Hinterer Höllenhunderturm - Nordostriß VI

27.09.1907: Rathen, Lokomotive-Dom - Südlicher Pfeifenkamin V

13.10.1907: Hřensko, Homole – JZ hrana IV

Asi nejvýznamnější a nejnámější je Heringsgrundnadel ve Schmilce. Věž má něco přes 20 metrů, ale díky věžím a masivům v okolí, vypadá velice drobně. Starou cestu klasifikace VIIa vylezli 25. srpna 1907 vcelku známí prvovýstupci **Willy Baudisch**, **W. Hünig**, **H. Böttger**, **G. E. Ringel** a **H. Baumgart**.

Willy Baudisch & Walter Hünig

Klára Poláčková na Everestu!

Už to všichni určitě víte, ale řekněte sami - kdy se zase pošťestí, aby na takový kopec vylezla tak pěkná ženská?!

Kláře Poláčkové (na snímku) se to podařilo ve středu 16. května t.r., (dva dny poté dosáhl vrcholu i **Pavel Bém** z jižní strany).

Na vrchol 8848 m vysoké Čhomolangmy vylezla ze severu brzy ráno, těsně po rozednění společně se svým spolulezcem **Tashi Tenzingem**, vnukem Šerpy Tenzinga Norgaye.

Moc gratulujeme!!

PS: Kérka bude Kláře slušet, co myslíš, Roxano? :o))

Foto © 2007 *Nguyen Phuong Thao*, MAFA

Hans Arnold - dlouhý život horolezce

Dne 8. června roku 1902 se v Německu narodil horolezec a prvovýstupce **Hans Arnold** (na snímku). Přestože jeho jméno nepatří k těm nejnámějším (jako třeba o mnoho mladší jmenovec Bernd), zapsal se do dějin saského horolezectví poměrně významně svými prvovýstupy a zejména svou neuvěřitelnou aktivitou - u lezení vydržel celých 70 let!

S lezením začal roku 1919 ve svých 17ti letech a zesela lezl ještě v roce 1989. Za tuto dobu stihl uskutečnit úctyhodných 13.446 výstupů a krom toho dokázal i zkompletovat všechny saské vrcholy.

Jeho asi vůbec nejoblíbenější cestou byla Ostkante na Schiefer Turm v Bielatalu, soudě podle toho, že tuto cestu vylezl celkem 548krát!

Hans Arnold zemřel v roce 1998, v pozhnaném věku 96ti let..

Foto archiv CNS

Petrohradské padání 2007

V sobotu 2. června proběhl závod v boulderingu „Padání 2007“. Účastnilo se ho 187 lezců a k vidění byly fantastické výkony, zejména v podání **Adama Ondry** a **Rosti Štefánka**!

Zde je pořadí na prvních třech místech:

Muži:

1. **Adam Ondra**, 4980 bodů
2. **Rost'a Štefánek**, 4100 bodů
3. **Martin Spilka**, 1960 bodů

Ženy:

1. **Nelly Kudrová**, 343 bodů
2. **Silva Rajfová**, 300 bodů
3. **Angnieszka Ostrzalek**, 250 b.

Foto © 2007 *Petr Resch*

Novoborské skály

CAO, všude kam se podíváš :-))

Foto příspěvek z Novoborských skal zaslal **Jakub Miki Měkota**

Promítání Marka Holečka

Ve středu 23. května 2007 proběhlo v Městské knihovně v Děčíně promítání diapozitivů a filmů **Marka Holečka** (na snímku). Hlavním tématem byla úspěšná expedice Garhwal 2006, ale přítomní se dočkali třeba také snímků z Alp, Patagonie, Yosemite nebo z domácího pískovcového lezení. Vše provázené Márovo tradičně zajímavým a vtipným výkladem.

Akce bohužel neměla adekvátní propagaci, takže se sešlo poměrně málo lidí, což byla, vzhledem k nabízené kvalitě, určitě škoda. Takže, bude-li nějaké příště, určitě si to nenechte ujít..

Přes nevelkou účast se v sále sešlo i pár známých tváří, jako například **Simona Ulmonová, Filip Papouš Křivinka, Günter Schneider, Helmut Weigel** či **Jaroslav Uher...**

Foto © 2007 Jiří Chára

Skály v okolí Velké Veleně

Jakmile se stromy ozelení, skály se špatně hledají. A protože už párkrát padl dotaz, jak nejlépe na Veleňské skalky, přinášíme mapku, kde jsou hlavní lezecké (boulderové) cíle v okolí Velké Veleně zakresleny. Další dvě velké skály – Ušbu a La Scalu na plánu nenajdete, protože na ně ještě nejsou vylezeny všechny hlavní směry.

Obě oblasti jsou situované na slunečných pláních, kde je i přes řídký lesní porost v letních dnech na padnutí. K návštěvě se proto hodí spíše chladné dny (brzké jaro, podzim nebo suchá zima).

Mapa © PLANstudio

Vyšla nová MONTANA

Kdybych neměl MONTANU předplacenou od doby, kdy začala vycházet a rozhodoval se, jestli si ji koupit, stačilo by přečíst si jen pár řádek z jejího obsahu a šel bych do toho: Josune Bereziartu, Okouzující Chamonix, Labák, Jitka Kuhn-Gáberová – Mázlová, Expedice Sasko 2006, Lezení v Dalmácii, Jaro na Moravském písku, Tenkrát na Východě, Piotr Pustelnik..

Nádherné číslo, včetně titulní fotografie :o)

Tradiční horolezecké srazy

Začátkem června se uskutečnily dva tradiční horolezecké srazy. První víkend (1. až 3.6.) to byl **Memoriál Karla Blažka** v Roklici a druhý víkend (8. až 10.6.) známý „**Zabilkáč**“ v Labském údolí v bivaku pod Vojtěchem (již 42. ročník!).

Pár informací a fotek chystáme do příštího čísla

Foto © LK Mšeno

Jubilea v měsíci červnu

35. narozeniny oslaví **Dan Haspra** z CAO Děčín.

Dobrou náladu po celý narozeninový den a k tomu hodně štěstí, zdraví a pohody.

Redakce CNs

Nu, a ještě něco pro Jonáše :o)

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu...

VÝROČÍ

ČERVEN 2007

- 2.6. **Miroslav Dunovský**, CAO Děčín
2.6. **Jaroslav Kuchta**, CAO Děčín
6.6. **Jiří Zott Svoboda**, HO Boletice
10.6. **Zdeňka Myšíková**, CAO Děčín
10.6. **Miluše Palušová**, CAO Děčín
15.6. **Roman Veselý**, CAO Děčín
18.6. **Roman Sadílek**, HO Český Ráj
19.6. **Jiří Prause**, HO Dolní Žleb
24.6. **Dan Haspra**, CAO Děčín

**Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme - lžičku hrdosti,
kotlík úspěchu, jezírko peněz,
moře štěstí, oceán zdraví a celý vesmír lásky..**

-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 16.6. **Hudy Boulder CUP 2007**, bouldering outdoor závody na přírodních kamenech, místo okolí Děčínského Sněžníku, kontakt hudycup@seznam.cz
- 16.6. **Běh 1. míle** (1609,34m), DC běžecký pohár, místo atletický stadion DC, kontakt Josef Vlček, tel. 412528544
- 21.6. **Letní Silvestr**, od 18 hod. ve Žlebu u Kosti, kulichy a rukavice s sebou – bude zima
- 23.6. **Sedmistovky**, závod HK Varnsdorf, místo Lužické hory, kontakt Karel Hofman, tel. 776277294, ka.hofman@tiscali.cz
- 23.6. **Horská kola, závod Mistr. ČEZ a hobby**, muži 30 km, ženy 18 km, místo Mšeno u Mělníka, kontakt Petr Škrabal. Tel. 604300229, www.bike.mseno.cz
- 30.6. **Triatlon Doksy** (0,5-30-5), kontakt Jaroslav Novák, tel. 602160778, jaroslav.novak@sendme.cz
- 7.7. **Okruhy pod Jedlovou** – MTB XC, místo Č.Kamenice domov důchodců, Peklo severu – veřejný závod, kontakt Roman Horký tel. 604559787, www.bikebase.cz
- 21.7. **MTB Maraton Bohemie**, místo Nový Bor – náměstí Míru, Peklo severu – veřejný závod, kontakt Roman Horký tel. 604559787, www.bikebase.cz
- 28.7. **Mosazný muž Povrly 2007** (3-12-3), místo Povrly, závod – triatlon hobby, kontakt SK Trisport Ústí n/L.

V příštím čísle CAO News

HUDY cup 2007 - reportáž ze závodů i zákulisí
Horolezecké srazy v Roklci a Labáku
Další významná lezecká výročí
Jak se čistila Skříň
Jedna zajímavá oblast pro quakery
Mnoho nových cest
Nebudou chybět pravidelné rubriky
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 11.7.2007!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- ČHS potrestal jednoho z nejtalentovanějších lezců planety **Adama Ondru** za použití magnézia v Labském údolí.
- Proběhl **Rocking na Bořni** (součást Alpiniády 2007), jehož se zúčastnili i lezci z CAO Děčín.
- **Karel Bělina** „slízává“ jedno výročí za druhým. Během druhého červnového víkendu vylezl ve Weisbachtalu další dvě 100leté věže, tentokrát s **Tomášem Řehořem** a **Ivošem Adámkem**. Má jich letos už třináct!
- **Adam Chára** vylezl v úterý 12.6.2007 dvě nové cesty na La Scalu u Lesné.
- V sobotu 9.6.2007 se v Příhrazích uskutečnil sraz pamětníků a průkopníků lezení zdejší oblasti, kteří se nesmazatelně zapsali do dějin našeho horolezectví. K vidění byla také unikátní sbírka obrazů **Slávy Korčáka**, shromážděná pouze na tento den ze soukromých sbírek. Akce byla věnována **Milovi Hatašovi**, nejstaršímu členovi HO Mnichovo Hradiště k jeho životnímu jubileu.
- **Karel Kratschmer**, **Vlastimil Kubíska** a **Tomáš Bajak** se přijeli v parných červnových dnech zchladit na Studený masiv. Na dokonale vysušené skále se jim stoupalo velice dobře a během dopoledne přelezli nejhezčí místní cesty.
- Blíží se termíny prvních vážnějších výpadů do Alp. Letošní přejezy je navíc možno přihlásit do Alpiniády 2007, kde alpské lezení nahradilo původní drymixtooling..

Heslo na tento měsíc:

**Miliony lidí touží po nesmrtelnosti a přitom nevědí co dělat,
když v neděli přší. Inu, co jiného - číst CAO News..**

Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 4. ČERVENCE 2007
V RESTAURACI NA KOCANDĚ OD 18 HODIN...

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!